

že skorej zapušča zima, zopet bode vesel in kratek čas; lepo bojo cvetlice cve-tele, in veselo vam bodo tičice pele. Sprejmite tedaj, ljubčeki moji, tri nauke ki vam je hočem denes dati, kot vaš pravi in odkritoserčni prijatelj, vsaj veste, da vas imam iz serca rad.

I. Kedar boste lepega spomladnega jutra enako mladim gazelicam veselo skakljali po zelenih tratah in ravninah, pogledjte malo okolu sebe, videli boste nebrojno število lepih cvetlic. Videli boste bele, rudeče, modre in rumene cvetlice, a vse so ljube in prav lepo cvetò. Vendar pa je ena posebno lepa med njimi in ta je: žlahna lilija; vsa je bela in čista, zato je pa tudi ljudem znamenje čistosti in nedolžnosti. Kakor cvetlice ste tudi vi, preljubi otroci; o da bi bili le tudi zmiraj čisti in nedolžni, kakor je lepuđuteča in snegobela lilija.

II. O toplih, poletnih večerih rad posedim nekoliko na klopi pred hišo. Tam se zgovarjam z domačimi in sosedi, ali pa gledam na lepo zvezdno nebo. Tam miglja in sveti brez števila zvezd; vse so lepe, vse gorijo Bogu na čast, in hodijo svoje čudne ride, kakoršine jim je Bog odmeril. Vendar prva pride in najbolj se sveti večernica, katera na jutro kot danica tudi najdalje svetlí. Enako se sveti na pridnej mladini vsaka lepa čednost in lastnost. Za sveto nedolžnostjo pa pridnim otrokom najbolj pristuje zlata pokorščina. Zatorej ubogajte na vsak migljej svoje dobre stariše in učitelje!

III. Včasih pa povzdignite svoje misli še višje; v duhu se vzdignite gori nad svitile zvezde, v sveta nebesa. Tam prebiva naš ljubi Bog, in se daje gledati svojim izvoljenim od obličja do obličja. Tam se veselijo vsi dobri angelji, vsi svetniki in svetnice nove in stare zaveze so tam.

Nad angelje in svetnike je pa povzdignjena Marija, nebeška kraljica. Glejte, ljubi otroci, med to nebeško družčino smo povabljeni tudi mi vsi, in gotovo pridemo tja, če imamo le pravo ljubezen do Boga. Zatorej ljubite Boga čez vse, ako želite, da pridete kedaj v tiste srečne nebeške kraje, kjer je večna spomlad!

F. Rup.

Deček in tica.

Ljubi deček! prosim te,	O ne pojdi blizu tje	Revčekov usmili se,
Pusti moje gnjezdice;	Ker se vsacega bojé	In ne hodi blizu tje;
Tički notri so mladi	Bi zeló prestrašili	Bom ti pela pesmico
Revni so in še nagí.	Tvojih černih se oči.	Če me ubogaš tičico.

Videl gnjezdice bi rad	Starka v gnjezdice zletí
Revnihtičkov, deček mlad,	Varno čuva ljubčke si;
Al na prošnjo tičice	Dečka gleda, hvali ga,
Le iz daleč gleda je.	Da lepo ubogať zna.

I. T.